

3^ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου – Ε΄τάξη

Εκπαιδευτικοί: Βασιλειάδου Αναστασία, Ρώσσου Αγγελική, Βογιατζή Κυριακή

Πάμε... Θεσσαλονίκη;

<p>ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ</p> <p>Ο Λευκός Πύργος της Θεσσαλονίκης κατασκευάστηκε τον 15 αιώνα. Στην αρχή ονομαζόταν Πύργος του Λέαντος. Μετά ονομάστηκε Πύργος του Αίματος λόγω της λειτουργίας του ως φυλακή μελλοθάνατων και τόπο βασανιστηρίων. Το σύγχρονο όνομά του το πήρε όταν ένας εβραίος κατάδικος τον ασπείρωσε με αγάρι για την ελευθερία του, το 1891.</p> <p>Άννη Μαρία Φώτης Νικολέτα</p>	
---	--

Ρέντζου Άννη, Γκέκα Μαρία, Βαρδίκιος Φώτης, Ευαγγελοπούλου Νικολέτα

<p>Η Ροτόντα είναι κτίσμα το οποίο προοριζόταν για μαυσωλείο του Γαλιέρου. Αργότερα μετατράπηκε σε Χριστιανικό ναό του Αγίου Γεωργίου. Κτίστηκε στα χρόνια του Καίσαρα Γαλιέριου γύρω στο 304 μ.Χ. Ροτόντα ονομάστηκε από το κυκλικό της σχήμα, ενώ το όνομα Άγιος Γεώργιος πήρε από το χειρουργικό όργανο εγκύλιον. Σήμερα λειτουργεί ως μουσείο.</p> <p>Μαρία-Ευαγγελία Αναστασία Λιθοπούλου Νικολέτα Καρακατσούλη Δημήτρης Γιανναράκης</p>	
---	--

Βλισίδου Αγάπη, Λιθοπούλου Αναστασία, Καρακατσούλη Νικολέτα, Γιανναράκης Δημήτρης

Μια βόλτα στη Θεσσαλονίκη

Ήταν φθινόπωρο. Ο ουρανός ήταν κρύος και έτσι έκανα μια στάση στη Θεσσαλονίκη, πριν πετάξω για πιο ζεστά μέρη.

Ήμουν στο δρόμο και έψαχνα να βρω κάτι για να φάω, όταν μύρισα μια πολύ ωραία μυρωδιά από φρέσκο κουλούρι. Ένα παιδάκι που καθόταν στο παγκάκι μου έδωσε λίγα ψιχουλάκια. Έχω δοκιμάσει πολλά κουλούρια, αλλά της Θεσσαλονίκης είναι το πιο νόστιμο!



Ξαφνικά εκεί που έτρωγα λίγο σουσάμι από κάτω, μου ήρθε μία σταγόνα στο ράμφος μου. Αμέσως κατάλαβα πως άρχισε να βρέχει. Σε λίγο η βροχή δυνάμωσε. Έβρεχε πάρα πολύ, η πλατεία ήταν άδεια από κόσμο εγώ όμως συνέχισα το δρόμο μου ώσπου έφτασα στο λιμάνι. Εκεί κοντά ήταν ένας λευκός πύργος. Πέταξα ψηλά και ανέβηκα επάνω στην κορυφή του. Από εκεί έβλεπα όλη τη Θεσσαλονίκη. Ήταν πολύ όμορφη!...

Καρακατσούλη Δέσποινα

Είναι μια ανοιξιάτικη μέρα του Μάρτη και εγώ τριγυρνώ στους δρόμους της Θεσσαλονίκης. Με λένε Κρι και είμαι νεοφερμένος στην πόλη. Για την ακρίβεια δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που έπεσα από το δέντρο μου. Όπως καταλάβατε είμαι ένα φύλλο. Ένα νεοφερμένο φύλλο στην πόλη. Όμως, αν και δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που ο φίλος μου ο Βαρδάρης με έφερε εδώ, μου φαίνεται πολύ όμορφη πόλη.

Να τώρα περνώ πάνω από έναν μεγάλο πύργο και βλέπω τουρίστες να χαμογελούν και να βγάζουν φωτογραφίες. Άλλοι άνθρωποι είναι πάνω στα ποδήλατά τους και παρέα με τα παιδιά τους κάνουν μακρινές βόλτες. Περνούν μπροστά από κύριους ή κυρίες που πουλούν αφράτα και μοσχοβολιστά κουλούρια με σουσάμι.

Τριγυρνώ και τριγυρνώ και ο αέρας με παρασέρνει σε πλατείες με πολλές καφετέριες ή σε πάρκα με λουλούδια και βλέπω παππούδες να παίζουν τάβλι κάτω από μεγάλους πλάτανους....

Πρατσινάκη Νεφέλη

Ένα τρελό ταξίδι μέχρι τη Θεσσαλονίκη

Απ' τη Λήμνο ως τη Μήλο
έτρωγα ένα σάπιο μήλο.
Στην Κρήτη πήγα σ' έναν φίλο
που 'ναι ελαφρύς σαν φύλλο.
Κατόπιν έφτασα στη Ρόδο
και μύρισα ένα σπάνιο ρόδο.
Λάθος αεροπλάνο πήρα
απόκτησα μεγάλη πείρα.
Βρέθηκα στην Άγρια Δύση,
μαγεύτηκα απ' του ηλίου τη δύση.
Συνάντησα κι έναν καουμπόι
που κρατούσε κομπολόι.
Από καθαρή μου τύχη
προσγειώθηκα σε τείχη.
Ήταν της Θεσσαλονίκης
περπάτησα στη Λεωφόρο Νίκης.
Ενώ μασούσα μία τσίχλα,
με κουτσούλησε μια Τσίχλα.
Κάθισα μια ανάσα για να πάρω
κι είδα μια γνωστή απ' την Πάρο.
Της προσέφερα ένα σύκο
κι εκείνη μου' πε: «Μην τεμπελιάζεις, σήκω!»
Ήταν της δασκάλας η φωνή στην τάξη
που μ' επανέφερε σε τάξη.
Το 'μαθα το μάθημά μου πια,
όχι άλλα όνειρα τρελά.



Ομαδικό έργο από μαθητές και μαθήτριες της Ε' τάξης

Αφίσες για τη Θεσσαλονίκη



Ομαδικές εργασίες μαθητών και μαθητριών Ε' τάξης